इत्यू उक्तः प्रियया राजा पापभीतो अपि तृत् पुनः म्रङ्गीचकारः दिग् म्रको कष्टां स्त्रीघ् मनुरोधितां । ¹⁹⁷ **ग्रानाय्य मूपकारं च तृतः मुाक्**सिकाभिधं विश्वास्य दीचितं कृवा दम्पती तौ सरु 'ऊचतुः । 198 राजा देवीदितीयो ज्या भोक्यते, तत् वरां कुरु म्राहारस्य 'इति यो *ऽभ्येत्य वां ब्रू*यात् तं निपातयेः । ¹⁹⁹ तन्मांसैश् च रहः कुर्याः प्रातर् नौ स्वाउभोजनं इति सूपकृद् ऋदिष्टम् तथा 'इत्य् उक्का गृरुं पयौ । 200 प्रातम् च फल्नभूतिं तं प्राप्तं राजा जगाद सः गह् सारुसिकं ब्रुट्धि सूपकारं महानसे । 201 राजा देवीदितीयो जब भोच्यते स्वाउभोजनं, श्रतम् वरितम् श्राकारम् उत्तमं साध्येर् इति । 202 तथा 'इति निर्गतं तं च फलभूतिं विह्म तदा **एत्य चन्द्रप्रभो नाम राज्ञः पुत्रो ऽब्रवीद् इदं । 203** म्रनिन शीघं हिम्रा में कार्य 'म्रख 'एव कुएउले यादशी भवता पूर्वम् ऋार्यतातस्य कारिते । 204 इत्यू उत्तो राजपुत्रेण फलभूतिम् तदा 'रुव सः कृतानुरोधः प्रिकृतो ययौ क्एउलयोः कृते । 205 राजपुत्रो जय् स्रगात् स्वैरं कथितं फलभूतिना राजादेशं गृरुीवा तम् एकाका् एव महानमं । 206